

Een opmerkelijke ontmoeting

Sytze Poelstra

Op acht oktober maar weer eens de Eempolder in gegaan, het fietspad op tussen de kop van de Meentweg en de Noord Ervenweg en daar aangekomen rechtsaf. Na enkele minuten tref je dan ter linkerzijde in het weiland een plasje aan dat in verbinding staat met enkele sloten. Daar is meestal wel iets aardigs te zien op vogelgebied.

Toevalstreffer, Hugo liep op 8 oktober met zijn camera ook in de Oostermeentpolder Hugo Weenen

En zeker vandaag kijk ik mijn ogen uit: een vreemde vogel loopt daar op de kant! Zwarte kop en hals, een zwarte omlaag gebogen snavel als van een wulp, maar dan in een aanzienlijk dikkere uitvoering, wit lijf en een dikke dot zwarte veren op het uiteinde daarvan en zwarte poten. Om kort te gaan, een heilige ibis!

De vogel prikt wat met de snavel in de modderbodem, poetst van tijd tot tijd zijn veren wat op en neemt dan een korte rustpauze na al die inspanning. Graag neemt hij even plaats naast een late lepelaar die daar een beetje staat te doezelen.

Vanaf mijn plek neem ik bovendien niet minder dan zeven grote zilverreigers waar, die zich elders in de weilanden op houden. Eén daarvan strijkt eveneens bij het plasje neer en loopt

zonder op of om te kijken langs de twee genoemde vogels. Alles bij elkaar wel een heel bijzonder trio! De lepelaar, hier toch in het noordelijkste deel van zijn verspreidingsgebied en ongetwijfeld van plan om zeer binnenkort naar zijn winterregio te vertrekken. Maar nu nog even profiteren van de prachtige nazomer, er is voedsel genoeg.

De grote zilverreiger is met name in de negentiger jaren van de vorige eeuw hier enorm in aantal toegenomen. Ik herinner mij hoe we midden zeventiger jaren op vakantie waren in de omgeving van de Neusiedlersee, Oost-Oostenrijk. Toen was dat het dichtstbijzijnde broedgebied van de grote zilverreiger. Ik was geweldig onder de indruk van deze imposante vogels. En nu zijn ze heel gewoon geworden in dit oer-Hollandse Eempolderlandschap. En dan deze ibis, een Afrikaanse soort, zelfs in het Midden-Oosten niet zo talrijk meer. Hij werd in delen van Frankrijk geïntroduceerd, van waaruit hij zijn gebied langzaam uitbreidt. Mijn eerste waarneming van deze fraaie vogelsoort in onze contreien was in mei 2001 in de Hilversumse Bovenmeent.

Wanneer ik terugfiets over het fietspad richting Meentweg komt de ibis mij tegemoet gevlogen en ik meen even een krassend geluid op te vangen. Prachtige vogel is het toch, met dat witte verenkleed en die zwarte vleugelachterrand! Hij strijkt neer op de kant van een sloot, is nu nog beter van dichtbij te zien en lijkt weinig schuw; na korte tijd gaat hij dieper de sloot in en blijft dan verder uit het zicht.